

Sygn. akt I CSK 950/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa W. B., M. B.

i J. B.

przeciwko Powiatowi [...]

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 164/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparto na pierwszej i ostatniej spośród wymienionych przesłanek.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wymaga sformułowania tego zagadnienia i wskazania argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Należy przy tym wskazać, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określić, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego i na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub rozbieżności występujące w orzecznictwie sądów. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. m.in. postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, nie publ.).

Powodowie ujęli swoje wątpliwości w pytaniu, czy akt notarialny, o którym mowa w art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c., może zostać zaopatrzony w klauzulę wykonalności w sytuacji, gdy osoba poddająca się egzekucji nie jest dłużnikiem, lecz jego małżonkiem.

W ocenie Sądu Najwyższego, tak sformułowane pytanie nie spełnia przytoczonych wyżej wymagań. Brakuje w nim wskazania rozwiniętej argumentacji prawnej prowadzącej do odmiennych rozwiązań przedstawionego problemu.

Uzasadnienie zagadnienia skarżący ograniczyli do opisu stanu faktycznego oraz przedstawieniu wątpliwości, czy jego ocena, dokonana przez Sąd Apelacyjny była słuszna.

W odniesieniu do drugiej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania należy podkreślić, że przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumie się sytuację, w której zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiste naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurystycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z treścią przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.).

Okoliczności wskazane przez skarżących nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Przede wszystkim za przyczynę oczywistej zasadności podano wadliwy sposób dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie, co jest niedopuszczalne na mocy art. 398³ § 3 k.p.c. Ponadto w uzasadnieniu dotyczącym tej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie wskazano na naruszenia konkretnych przepisów prawa, które – zdaniem skarżących – miałyby prowadzić do oczywistej zasadności złożonej przez nich skargi kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).